

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **KIMOS com.-CZ, s. r. o.**, se sídlem Plzeň, Samaritánská 14, zastoupené Ing. T. H., daňovým poradcem, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Plzni**, se sídlem Plzeň, Hálkova 14, v řízení o kasační stížnosti žalovaného jako stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2009, č. j. 57 Ca 21/2009 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný jako stěžovatel ve své kasační stížnosti napadl shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 12. 12. 2008, č. j. 10857/08-1200-400358 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“) a dodatečný výměr Finančního úřadu Plzeň-sever ze dne 3. 4. 2007, č. j. 32399/07/145910 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti dodatečnému výměru na daňovou ztrátu z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2001 vystavenému Finančním úřadem Plzeň-sever dne 3. 4. 2007 pod č. j. 32399/07/145910. Dodatečným výměrem byla žalobkyni dodatečně snížena daňová ztráta z částky 1 183 149 Kč na částku 554 409 Kč, tj. o částku 628 740 Kč.

Dne 22. 9. 2009 podal stěžovatel osobně ke Krajskému soudu v Plzni blanketní kasační stížnost, kterou napadl rozsudek krajského soudu v obou výrocích z důvodu nezákonnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud v Plzni svým usnesením ze dne 29. 9. 2009, č. j. 57 Ca 21/2009 - 63 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení odstranil vady

kasační stížnosti tak, že uvede, z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadá a dále uvede návrh výroku rozhodnutí, resp. co navrhuje. Stěžovatel byl výše uvedeným usnesením taktéž vyzván, aby takto doplněné podání doručil v uvedené lhůtě krajskému soudu ve dvojím podepsaném a datovaném vyhotovení.

K odstranění vad kasační stížnosti byl stěžovatel vyzván podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. z důvodu, že kasační stížnost neobsahuje všechny povinné náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s. (absence návrhu výroku rozsudku a důvodů, pro které je kasační stížnost podána).

Krajský soud ve výše citovaném usnesení stěžovatele taktéž poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 10. 2009.

Stěžovatel k výzvě krajského soudu vady kasační stížnosti neodstranil, když na výzvu krajského soudu nijak nereagoval.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost (za použití § 120 s. ř. s.) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu